

Sygn. akt WSD 5/17

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 27 września 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Robert Wrześciński
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Puncewicz
Sędzia - doradca podatkowy Brunon Schulz

Protokolant - sekretarz WSD Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2017 roku

odwołania obwinionego ... nr wpisu ... od orzeczenia Opolskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Opolu wydanego w dniu 27.03.2017 r. w sprawie sygn. akt SD 385/16, obwinionego o naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2016r., poz. 794 ze zm.) w zw. z art. 4 ust. 2 Zasad etyki doradcy podatkowego tj. niezyskanie wymaganej ilości punktów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych w latach 2013-2014.

1. na podstawie art. 437 § 2 KPK orzeka o zmianie orzeczenia Opolskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Opolu, sygn. SD 385/16 poprzez uniewinnienie obwinionego,
2. kosztami postępowania obciążyć Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 27 czerwca 2016 r. Rzecznik Dyscyplinarny wniósł do Sądu Dyscyplinarnego KiDP wnioski o ukaranie doradcy podatkowego ... karą nagany. Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku art. 4 ust 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych poprzez nienależyte wykonywanie czynności zawodowych polegające na niewywiązywaniu się przez Obwinionego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W dniu 27 marca 2017 r. Sąd Dyscyplinarny KIDP Opolski Oddział Zamiejscowy w Opolu uznał Obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów i wymierzył karę nagany. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Dyscyplinarny KIDP wskazał, że obwiniony nie uzyskał w latach 2013-2014 wymaganej przepisami liczby punktów potwierdzających podnoszenie kwalifikacji zawodowych. W dalszej części uzasadnienia Sąd I instancji stwierdził, że nie neguje faktu podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez Obwinionego w formach przez niego wskazanych, jednakże zauważa, że formy te nie zostały przez obwinionego prawidłowo udokumentowane. W konkluzji Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że Obwiniony nie uzyskał wymaganej liczby 32 punktów za podnoszenie kwalifikacji zawodowych za lata 2013-2014 r, w konsekwencji czego uznał Obwinionego winnym zarzucanego mu przewinienia i wymierzył karę nagany.

Od orzeczenia Sądu I instancji odwołał się w dniu 18 kwietnia 2017 r. Obwiniony, zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 36 ust 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, poprzez ich błędną wykładnię,
2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 80 ustawy o doradztwie podatkowym poprzez niedochowanie zasady niezawisłości sędziów, art. 410 KPK, poprzez nie rozpoznanie całokształtu materiału dowodowego, art. 424 § 1 i 2 poprzez braki formalne uzasadnienia, art. 113 KPK poprzez brak podpisów na odpisie orzeczenia, § 14 ust. 1 i 3 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych KIDP, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz zasady domniemania niewinności, § 20 ust. 3 i § 21 Regulaminu Sądów

Dyscyplinarnych KIDP, poprzez ograniczenie prawa do obrony Obwinionego oraz § 25 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych KIDP, poprzez nieudzielenie Obwinionemu głosu na zakończenie przemówień.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP zważył co następuje:

Niemożliwe jest stawianie obok siebie zarzutów jednoczesnego naruszenia § 14 ust. 1 i 3 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych KIDP. Przepisy te mają wobec siebie charakter rozłączny, albowiem zasada swobodnej oceny dowodów odnosić się może jedynie do ustalonych, a nie domniemanych okoliczności, podczas gdy zasada domniemania niewinności każe przyjąć pewną fikcję, że skoro okoliczności nie można ustalić, to należy przyjąć takie, które pozostają korzystne dla sprawcy.

Odwołanie, bez względu na powyższe uchybienie, zasługuje jednak na uwzględnienie.

Rację ma Obwiniony podnosząc, że ani **przepisy** ustawy o doradztwie podatkowym ani przepisy Zasad Etyki Doradców Podatkowych **nie dają podstawy do naliczenia Obwinionemu jedynie proporcjonalnej liczby punktów z tytułu współautorstwa publikacji o tematyce podatkowej**. Z tego też względu w opinii Sądu odwoławczego punkty za publikowane artykuły prasowe, których Obwiniony był współautorem powinny być mu zaliczone w pełnej puli. Skutkiem takiego działania winno być przyznanie Obwinionemu 12 punktów za publikacje prasowe zamiast – jak uznał Sąd I instancji – jedynie 6 punktów.

Dodatkowo analiza uzasadnienia wyroku Sądu I instancji wskazuje, że sąd ten nie neguje samego faktu podnoszenia przez obwinionego kwalifikacji zawodowych (w tym udziału we wskazanych przez niego szkoleniach), a jedynie kwestionuje sposób udokumentowania tych czynności. W tym kontekście wskazać należy na treść przepisu art. 11 g Zasad Etyki Doradców Podatkowych, zgodnie z którą doradcy podatkowi zobowiązani są do uzyskiwania potwierzeń uczestniczenia w dopuszczalnych formach kształcenia (zaświadczenia, certyfikaty, dyplomy ukończenia, faktury itp.) **wyłącznie dla celów dowodowych**. W sytuacji więc kiedy Sąd I instancji nie kwestionuje samej okoliczności podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez Obwinionego, uznając ją za udowodnioną, zbędne jest przeprowadzanie dodatkowych dowodów na tę okoliczność.

Reasumując, zebrany w sprawie materiał dowodowy wysoce uprawdopodobnia fakt uczestnictwa Obwinionego w szkoleniach prowadzonych przez firmy Ernst & Young i Deloitte, co obliguje sąd do ich uwzględnienia, nawet w wypadku, kiedy nie zostały one ujawnione w panelu mDoradca. Po doliczeniu punktów za publikacje prasowe oraz uczestnictwo w szkoleniach należy przyjąć więc, że Obwiniony wypełnił obowiązek uzyskania liczby min. 32 punktów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Z uwagi na powyższe Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP zmienił wyrok Sądu Dyscyplinarnego KIDP Opolski Oddział Zamiejscowy w Opolu w ten sposób, że uniewinnił Obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.